

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ У БЕОГРАДУ

Број захтева: _____

Датум: 17.11.2017. године

СЕНАТУ УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ
ПОСРЕДСТВОМ ВЕЋА НАУЧНИХ ОБЛАСТИ ДРУШТВЕНО-ХУМАНИСТИЧКИХ НАУКА

ПРЕДЛОГ ЗА ИЗБОР РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА
(члан 65. Закона о високом образовању)

I – ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ ПРЕДЛОЖЕНОМ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА

- Име, средње име и презиме кандидата: СЛОБОДАН (СВЕТОМИР) МАРКОВИЋ
- Ужа научна, односно уметничка област за коју се наставник бира: ОПШТА ПСИХОЛОГИЈА
- Радни однос са пуним или непуним радним временом: ПУНО РАДНО ВРЕМЕ
- До овог избора кандидат је био у звању: ВАНРЕДНИ ПРОФЕСОР
у које је први пут изабран: 20.11.2007 године
за ужу научну, односно уметничку област /наставни предмет: ОПШТА ПСИХОЛОГИЈА

II - ОСНОВНИ ПОДАЦИ О ТОКУ ПОСТУПКА ИЗБОРА У ЗВАЊЕ

- Датум истека изборног периода за који је кандидат изабран у звање: 23.10.2017.
- Датум и место објављивања конкурса: 28.06.2017. године, «ПОСЛОВИ»
- Звање за које је расписан конкурс: РЕДОВНИ ПРОФЕСОР

III – ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ ЗА ПРИПРЕМУ ИЗВЕШТАЈА И О ИЗВЕШТАЈУ

- Назив органа и датум именовања Комисије: ИЗБОРНО ВЕЋЕ ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА У БЕОГРАДУ, 29.06.2017. године
- Састав Комисије за припрему реферата:

Име и презиме	Звање	Ужа научна односно уметничка област	Организација у којој је запослен
<u>1) др Дејан Тодоровић</u>	<u>Редовни професор</u>	<u>Општа психологија</u>	<u>Филозофски факултет у Београду</u>
<u>2) др Горан Кнежевић</u>	<u>Редовни професор</u>	<u>Општа психологија</u>	<u>Филозофски факултет у Београду</u>
<u>3) др Александар Костић</u>	<u>Редовни професор</u>	<u>Општа психологија</u>	<u>У пензији</u>
4) _____	_____	_____	_____
5) _____	_____	_____	_____

3. Број кандидата пријављених на конкурс: ЈЕДАН КАНДИДАТ
 4. Да ли је било издвојених мишљења чланова комисије: НЕ
 5. Датум стављања извештаја на увид јавности: 04.09.2017. године
 6. Начин (место) објављивања извештаја: ОГЛАСНА ТАБЛА ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА У БЕОГРАДУ
 7. Приговори: /
- IV – ДАТУМ УТВРЂИВАЊА ПРЕДЛОГА ОД СТРАНЕ ИЗБОРНОГ ВЕЋА ФАКУЛТЕТА: 16.11.2017. године

Потврђујем да је поступак утврђивања предлога за избор кандидата др Слободана Марковића у звање редовног професора вођен у свему у складу са одредбама Закона, Статута Универзитета, Статута факултета и Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивање радног односа наставника Универзитета у Београду.

ПОТПИС В. Д. ДЕКАНА ФАКУЛТЕТА

Проф. др Данијел Синани

Прилози:

1. Одлука изборног већа факултета о утврђивању предлога за избор у звање;
2. Реферат комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
3. Сажетак реферата комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
4. Доказ о непостојању правоснажне пресуде о околностима из чл. 62. ст. 4. Закона;
5. Други прилози релевантни за одлучивање (мишљење матичног факултета, приговори и слично).

Напомена: сви прилози, осим под бр. 4., се достављају и у електронској форми.

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ
ДС/ВМ 05/4-02 бр. 1827/1-IV/2
16.11.2017. године

На основу члана 75.став 2. Закона о високом образовању («Сл. гласник РС», бр. 88/17) и члана 238. став 2. алинеја 3. Статута, Изборно веће Филозофског факултета, на својој XIV редовној седници, одржаној дана 16.11.2017. године, на предлог Комисије, донело је следећу

О Д Л У К У

Утврђује се предлог одлуке да се др Слободан Марковић изабере у звање РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА за ужу научну област ОПШТА ПСИХОЛОГИЈА, на Одељењу за психологију, на неодређено време.

Доставити:

1x Универзитету у Београду
1x Др Слободану Марковићу
1x Одељењу за психологију
1x Стручном сараднику за радне односе
1x Шефу Одсека за правне послове
1x Архиви

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА

Проф. др Данијел Синани

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА У БЕОГРАДУ

ИЗВЕШТАЈ КОМИСИЈЕ ЗА ИЗБОР ПРОФ. ДР СЛОБОДАНА МАРКОВИЋА У ЗВАЊЕ РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА

Одлуком Изборног већа Филозофског факултета Универзитета у Београду, донетој на XII редовној седници 29. јуна. 2017. године, изабрани смо у комисију за припрему извештаја о кандидатима за избор у звање РЕДОВНИ ПРОФЕСОР за ужу научну област Општа психологија на Одељењу за психологију са пуним радним временом, на неодређено време. На конкурс, објављен у Огласним новинама Националне службе за запошљавање – „Послови“ од 28. јуна 2017. године, пријавио се један кандидат – проф. др Слободан Марковић, ванредни професор Филозофског факултета Универзитета у Београду. На основу увида у поднету конкурсну документацију, Комисија Већу поднесе следећи

ИЗВЕШТАЈ

Биографски подаци

Слободан Марковић рођен је 17. 04. 1962. у Кучеву. У Кучеву 1980. године завршава средњу школу, а 1981. године уписује студије психологије на Филозофском факултету Универзитета у Београду. На истом факултету је дипломирао, магистрирао и докторирао. Дипломирао је 1986. године са темом *Естетика праксе и психологија уметности*, магистрирао је 1992. године са темом *Конотација кретања статичних геометријских фигура* и докторирао 1996. године са темом *Оцењивање добре форме и економичност опажања, учења, памћења и именовања апстрактних сликовних садржаја*. Од 1982. године члан је Лабораторије за експерименталну психологију и демонстратор на предмету Општа психологија 1 на Филозофском факултету Универзитета у Београду.

Од 1990. до 1992. године радио је као асистент приправник на Филозофском факултету Универзитета у Сарајеву (Општа психологија 1 и 2), а школске 1992/93. године као асистент на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду (Општа психологија 2) и Саобраћајном факултету у Универзитета у Београду (Саобраћајна психологија). Од 1995. године запосен је као асистент, а од 1997. године као доцент на Одељењу за психологију Филозофског факултета Универзитета у Београду (ужа научна област Општа психологија). У звање доцента реизабран је 2002, а у звање ванредног професора биран је 2007. и 2012. године за ужу научну област Општа психологија.

Научна продукција

Од почетка академске и научне каријере проф. др Слободан Марковић објавио је две монографије, једно поглавље у књизи, преко 40 оригиналних научних чланака и саопштио преко 130 радова на међународним и домаћим скуповима. Увидом у евиденцију индекса цитираности академске платформе *Google Scholar* долазимо до информације да су ови радови цитирани преко 320 пута.

Научна интересовања кандидата кретала су се у две линије - визуелна перцепција (проблеми перцептивне организације и перцепције форме) и психолошка естетика (фактори естетске преференције и психологија уметности). У наставку ћемо приказати неке од најзначајнијих научних радова проф. др Слободана Марковића који су настали у три периода: 1) пре првог избора у звање ванредног професора, 2) између првог и другог, односно, последњег избора (реизбора) у звање ванредног професора и 3) после последњег избора (реизбора) у звање ванредног професора

Научни радови пре првог избора у звање ванредног професора (до октобра 2007)

Радови кандидата у овом периоду могу се груписати у три целине. Прву целину чине радови који су посвећени проблему перцепције добре форме и, шире посматрано, проблемима који су везани за перцептивну организацију, амодално комплетирање и опажање форме. Другу целину чине студије субјективног доживљаја форме, као и истраживања естетске димензије перцепције визуелних садржаја. Најзад, трећа целина обухвата радове у којима се обрађују проблеми доживљаја и разумевања значења уметности (сликарства).

Студије опажања добре форме

На самом почетку своје научне каријере кандидат је интересовања кандидата кретала су се унутар области перцепције форме и перцептивне организације (нпр. Марковић, С. (1996). Принцип прегнантности и конструкције добре форме. *Психологија*, 29 (2-3), 207-228; Марковић, С. (1999). Амодално комплетирање делимично заклоњених фигура. *Психолошка истраживања*, 10, 117-145; Марковић, С. (1999). Мултистабилност амодалног завршавања тачкастих склопова. *Психолошка истраживања*, 10, 83-115; итд.). У овом одељку приказаћемо два значајнија рада из ове области, као и монографију кандидата посвећеној опажању добре форме.

Marković, S. and Gvozdenović, V. (2001). Symmetry, complexity and perceptual economy: Effects of Minimum and Maximum simplicity conditions. *Visual Cognition*, 8 (3/4/5), 305-327.

Према гешталтистичкој теорији, перцептивни систем је економичан систем, који има тенденцију да постигне максималну ефикасност (тј. повећање квалитета, прецизности и сл.) уз минималну инвестицију енергије (тј. смањење обима обраде). У овој студији испитивани су ефекти два конкурентска стимулусна ограничења, симетрије и једноставности, на следеће варијабле повезане са перцептивном економијом: комплетирање полструктурисаних склопова (експеримент 1) и трајање и тачност детекције стимулуса (експеримент 2). Резултати су показали да доминација симетрије или једноставности зависи од захтевности експерименталног задатка. Симетрија је превладала у мање рестриктивним, интересантнијим и лакшим перцептивним задацима, као што је комплетирање склопова (експеримент 1), док једноставност превладава у рестриктивнијим условима, као што је кратка презентација стимулуса (експеримент 2). Резултати су дискутовани у контексту Кофкиног концепта минималне и максималне једноставности. Када перцептивни систем има мало расположиве енергије или су спољашњи услови тешки и рестриктивни („минимална једноставност“), тада су са становишта перцептивне економије пожељнији једноставније организовани стимулуси. Са друге стране,

када перцептивни систем има велику количину енергије на располагању, или када су спољашњи услови нерестриктивни и занимљиви („максимална једноставност“), предност ће имати добра и регуларна артикулација стимулусног склопа.

Марковић, С. и Гвозденовић, В. (2006). Микрогенетичка анализа перцепције скривених фигура. *Психологија*, 39 (1), 5-20.

У овом раду испитивана је микрогенеза опажања скривених фигура у комплексним линијским склоповима. Под микрогенезом подразумевају се веома кратке временске фазе током којих се генерише перцепт (обично до 200 милисекунди). Аутори су покушали да одговоре на питање да ли се скривене фигуре (компоненте комплексних склопова) издвајају на нивоу раног опажања (до 200 мс) или захтевају пажњу (након 200 мс). Експеримент се састојао у примени технике примивања и задатка исто-различно. Прим стимулуси били су подељени у две категорије: (а) парови комплексних линијских склопова (два склопа распоређена лево-десно) и (б) парова примова који су идентични тест стимулусима. Тест стимулуси били су подељени у две категорије: (а) доминантне компоненте (опажају се као природни делови комплексних склопова) и (б) недоминантне компоненте (не опажају се као природни дијелови комплексних склопова). Трајање прима је било 50 и 400 мс. Испитаници су одговорили да ли тест стимулуси у паровима чине исте или различите компоненте. Резултати показују да се на обе експозиције оба типа тест фигура обрађују истом брзином, што значи да се комплексни перцептивни описи успостављају врло рано у процесу опажања (пре 50 мс).

Марковић, С. (2007). *Опажање добре форме*. Београд: Филозофски факултет Универзитета у Београду.

Ова монографија посвећена је једном од најважнијих проблема из области тзв. виших или организационих нивоа визуелног опажања. Реч је о проблему "доброг форме", односно, питању зашто се појединачни визуелни склопови доживљавају као боље организоване целине од других. У првом делу монографије дат је историјски преглед развоја концепта добре форме. Након краћег увода у коме су описане класичне филозофске теорије опажања форме, изложени су основи гешталтистичког приступа унутар којег је појам добре форме први пут експлицитно формулисан. Такође, приказани су покушаји редифинисања, операционализације и појашњења концепта добре форме унутар различитих струја савремене експерименталне психологије. Други део рада посвећен је специфичним проблемима везаним за дефинисање добре форме. Прво, размотрена су теоријска питања која се често постављају у савременим приступима опажању, а која се тичу смисла самог концепта добре форме. Друго, приказани су покушаји емпиријске евалуације концепта добре форме у испитивањима различитих перцептивних феномена. Најзад, трећа група проблема односи се на важан и често дискутован концепт перцептивне економије у контексту опажања добре форме. У трећем делу рада повезује се перцепција добре форме са неким од централних питања експерименталне естетике. Ради се о питањима осетљивости посматрача на добре пропорције, златни пресек и сл. и дилеми да ли ова осетљивост почива на основним перцептивним принципима добре форме или на неким вишим когнитивним и перцептивним правилима. Ова монографија представља спој прегледног и

ауторског рада, јер поред приказа класичних и савремених приступа доброј форми и перцептивној економији, рад садржи и резултате већег броја оригиналних експерименталних истраживања у којима је аутор испитао ове феномене.

Субјективни доживљај визуелних садржаја

Друга линија истраживања кандидата у овом периоду обухвата покушај спецификавања базичних димензија субјективног доживљаја визуелних садржаја (форми, склопова, слика и сл.). Главна методолошка парадигма ових студија је техника семантичког диференцијала: сложени доживљај рашчлани се на елементарне дескрипторе (придеве) од којих се конструишу скале процене, а затим, на основу факторске анализе процена визуелних стимулуса на овим скалама екстрахују се базични фактори, односно, димензије субјективног доживљаја. У овом одељку приказаћемо једно од најсистематскијих истраживања из ове области.

Марковић, С., Јанковић, Д. и Суботић, И. (2002). Имплицитна и експлицитна својства визуелног гешталта. *Психолошка истраживања* 11-12, 75-112.

У овом истраживању аутори су покушали да спецификују базичне димензије имплицитних својстава визуелног гешталта. Имплицитна својства овде се дефинишу као особине које субјект приписује датом садржају, али их не види као реалне карактеристике стимулације (нпр. коса линија изгледа динамично, иако видимо да је непокретна). У првом експерименту процењивани су визуелни склопови на 65 елементарних димензија, тј. на 65 скала у форми семантичког диференцијала (биполарне седмочлане скале). Испитаници су процењивали по један стимулус из сета од 16 апстрактних ахроматских слика. Анализа главних компоненти резултирала је екстракцијом три стабилна и интрпретабилна фактора: Регуларност *P* (скале: повезан, реалан, складан, јасан, итд.), Побуђеност *Π* (маштовит, разнолик, занимљив, сложен, итд.) и Евалуација *E* (весео, ведар, пријатан, бистар, итд.). Ови фактори говоре о областима менталне реалности ка којима конвергирају појединачна имплицитна значења визуелног гешталта. У другом експерименту 2 испитивани су физички носиоци ове три групе имплицитних својстава. 68 испитаника процењивало је 10 стимулуса на 12 скала (3 фактора к 4 скале). Упросечавањем 4 скале по фактору добијају се три вредности *P*, *Π* и *E* за сваки стимулус. Сами стимулуси били су груписани у парове за анализу. Сваки пар је разликовао само по једном физичком својству (облост-угаоност контуре, симетрија, сложеност, светлина итд.). Резултати указују да су фактори *P*, *Π* и *E* селективно осетљиви на варирање објективних својстава. Евалуација је најосетљивија на светлину и облик контуре (обло-угаоно), Побуђеност на комплексност и компактност, док је Регуларност најосетљивија на симетрију и континуитет. Кластер анализа и мултидимензионално скалирање показали су да се стимулуси групишу на основу два релативно независна критеријума. Први критеријум своди се на регуларност, а други на спој евалуације и побуђености.

Доживљај уметничких слика

Ову целину чине истраживања доживљаја и разумевања значења уметничких слика. Кандидат је са сарадницима извео више истраживања из ове области (нпр. Дакуловић, С. и Марковић, С. (2006). Процена сличности апстрактних уметничких слика. *Психологија*, 39 (1), 21-38; Марковић, Д. и Марковић, С. (2004). Структура доживљаја уметничких слика. *Психологија*, 37 (4), 529-448; Половина, М. и Марковић, С. (2006). Естетски доживљај уметничких слика. *Психологија*, 39 (1), 39-55; Радоњић, А. и Марковић, С. (2004). Субјективни доживљај слика које припадају различитим правцима 20. века. *Психологија*, 37 (4), 549-570; Васић, С. и Марковић, С. (2007). Веза између денотативног и конотативног значења уметничких слика. *Психологија*, 40 (1), 75-91). У овом одељку приказаћемо једну од значајних студија које припадају овој истраживачкој области.

Марковић, С. и Јелић, А. (2007). Перцептивне димензије стила у сликарству. *Психологија*, 40 (1), 57-74.

Основни циљ овог истраживања био је да се спецификују основне перцептивне димензије стила у сликарству. Ради се о димензијама које стоје у основи процена различитих физичких својстава преко којих се могу дефинисати стилске специфичности слика (нпр. јасноћа облика, разноликост елемената, доминација облих контура и сл.). Други циљ истраживања био је да се испитају везе између ових перцептивних димензија и димензија субјективног доживљаја слике (афективне особине, као што су пријатност, занимљивост, опуштеност и сл.). У прелиминарном истраживању емпиријски је дефинисан скуп од 25 елементарних перцептивних дескриптора стилова. На основу овог скупа дескриптора направљено је 25 скала са паровима дескриптора супротног значења на половима (нпр. једнобојно-шарено). У експерименту је 30 испитаника на ових 25 скала процењивало 24 слике које у преузете из претходног истраживања (Радоњић и Марковић, 2004). Факторска анализа је показала да се у основи процена налазе четири интерпретабилна фактора: Облик (скала: прецизно, уредно, јасно форма и сл.), Боја (контраст боја, контраст светло-тамно и јако боје), Простор (волуминозност, просторна дубина и овалне контуре) и Комплексност (шарено, китњасто и детаљно). Добијени фактори у доброј мери одражавају природу феноменолошке одвојивости, али и специјализације визуелног система за обраду информација о облику, боји и дубини, а делимично и за обраду комплексности (нпр. процесирање спацијалне фреквенце).

Научни радови између два избора звање ванредног професора (2007-2012)

Овај део приказа радова кандидата садржи два сегмента. Први сегмент укључује теоријски рад у којем проф. др. Слободан Марковић покушава да концептуализује и реконцептуализује феномен естетског доживљаја, а други сегмент обухвата три рада који репрезентују главну линију истраживања кандидата у овом периоду – субјективни доживљај уметничких слика.

Модел естетског доживљаја

Овде ћемо приказати теоријски рад проф. др Слободана Марковића који је посвећен феномену естетског доживљаја и у коме је изложен оригинални психолошки модел овог феномена. Иначе, ова студија представља најцитиранији рад кандидата.

Marković, S. (2012). [Components of aesthetic experience: aesthetic fascination, aesthetic appraisal, and aesthetic emotion.](#) *iPerception*, 3 ([Special issue](#) - Art and Perception), 1-17.

У овом раду предложен је нови модел естетског доживљаја који обухвата три компоненте, мотивациону, когнитивну и емоционалну. Мотивациона компонента односи се на појачану пажњу, тј. фасцинацију одређеним естетским објектом. Фокусираност на објекат естетског доживљаја имплицира дистанцу у односу на непосредну физичку средину (особа губи прецизан осећај за ствао ори у непосредној околини, доживљај протока времена се мења и сл.). Когнитивна компонента тиче се разумевања различитих семантичких слојева естетског објекта. Ради се о способности менталног оперисања унутар симболичке или виртуелне реалности коју сугерише естетски објекат (нпр. праћење наратива уметничког дела). Најзад, емоционална компонента естетског доживљаја представља афективну реакцију на успешност у естетском процесирању. Ово емоционално стање сродно је стањима свести које се среће у многим другим феноменима, као што су духовна искуства, врхунски доживљаји, тзв. доживљај тока, аха доживљај и сл. Основна вредност овог приступа естетском доживљају је формулисање јединственог референтног оквира у који се могу укључити феномени који су до сада третирани независно (нпр. емоције и разумевање, фокус пажње и експртиза, и сл.).

Субјективни доживљај уметничких слика

У овом одељку приказаћемо три рада која су посвећена различитим аспектима субјективног доживљаја уметничких слика.

Marković, S. and Radonjić, A. (2008). Implicit and explicit features of paintings. *Spatial Vision (Special Issue - Art and Perception: Towards a Visual Science of Art, Part 3)*, 21 (3-5), 229-259

Овај рад посвећен је проблему односа између тзв. експлицитних и имплицитних својстава уметничких слика. Експлицитна својства су објективне, стимулусне карактеристике слика (нпр., форма, боја, величина и сл.), док се под имплицитним својствима подразумевају карактеристике које посматрач придаје слици (нпр., пријатност, занимљивост, снага, динамика и сл.). У првој фази истраживања емпиријски су дефинисана елементарна експлицитна и имплицитна својства тако што су испитаници наводили дескрипторе који најбоље описују ова два аспекта доживљаја уметничких слика. Такође, у овој фази дефинисан је и скуп стимулуса, тј. репрезентативни узорак слика који ће бити коришћен у другој фази истраживања. Коначни избор 24 стимулуса извршен је на основу мултидимензионалног скалирања процена сличности-различитости 210 парова слика (поређење сваке слике са сваком). У главној фази истраживања испитаници су процењивали стимулусе на два скупа биполарних седмостепених скала експлицитних и имплицитних својстава. Факторска анализа процена експлицитних својстава резултирала је факторима Облик, Боја, Простор и Комплексност, док су добијени фактори имплицитних својстава били Регуларност, Побуђеност, Атрактивност и Смиреност. Корелациона анализа је показала да је доживљај Регуларности слика значајно повезан са проценама на факторима Облик и Простор, Атрактивност са проценама на фактору Облик, а Побуђеност са проценама на димензији Комплексност.

Marković, S. (2010). Aesthetic experience and the emotional content of paintings. *Psihologija*, 43 (1), 43-60.

У овом раду исложена је факторско аналитичка студија у којој је испитиван однос између естетског доживљаја и доживљаја посебних емоционалних квалитета уметничких слика. Испитаници су процењивали сет слика на дескрипторима субјективног доживљаја, а факторска анализа процена издвојила је два интерпретабилна фактора. Први фактор био је биполаран и по својој структури одражавао је афективни (или хедонички) тон емоција: на позитвном полу налазиле су се емоције са позитивном валенцом (весело, пријатно и сл.), док су се на негативном полу налазиле емоције са негативном валенцом (страшно, бесно и сл.). Други фактор обухватао је дескрипторе естетског доживљаја, као што су изузетно, неодољиво, очаравајуће и сл. Ови резултати сугеришу да су естетски доживљај и афективни тон ортогоналне димензије, што значи да естетски фасцинирајући објекти могу имати и позитивну и негативну емоционалну валенцу.

Marković, S. (2011). Perceptual, semantic and affective dimensions of experience of abstract and representational paintings. *Psihologija*, 44 (3), 191-210.

У овом раду изложена је експериментална студија у којој је испитиван однос између перцептивног, семантичког и афективног аспекта доживљаја фигуралних и апстрактних уметничких слика. Перцептивни аспект се односи на процену доминантних визуелних елемената у слици (нпр. доминација боја, линија и сл.), семантички аспект тиче се процене типа информација које преноси слика (нпр. верно представљање физичких сцена, изражавање емоција и сл.), док се афективни аспект своди на афективну евалуацију слика (нпр. пријатност, занимљивост и сл.). Дискриминативна анализа процена слика на димензијама које припадају поменутиим аспектима субјективног доживљаја показала је висок и значајан степен дискриминативности. Најдискриминативнија димензија била је семантичка димензија репрезентација-конструкција реалности.

Научни радови после последњег избора у звање ванредног професора (од 2012)

Овај део приказа радова кандидата садржи три сегмента. У првом сегменту биће приказана монографија у којој проф. др Слободан Марковић систематизује и (ре)концептуализује широку област психолошке естетике. Остали сегменти посвећени су радовима који репрезентују три актуелне линије истраживања кандидата: истраживања структуре доживљаја лепог, истраживања субјективног доживљаја архитектонских објеката и сцена и истраживања привлачности људског тела.

Монографија о естетској преференцији

У овом одељку укратко ћемо приказати монографију кандидата посвећеној области психолошке естетике и концептима који су везани за естетску преференцију (дживљај лепог, значење уметничког дела, естетски доживљај и сл.).

Марковић, С. (2017). *Домени естетске преференције: Од естетског стимулуса до естетског доживљаја*. Београд: Универзитет у Београду - Филозофски факултет и Досије студио.

Ова монографија пружа исцрпан преглед бројних и веома разноврсних тема које спадају у шире области експерименталне естетике и психологије визуелних уметности. Садржај је углавном базиран на савременој литератури из ових подручја, а највећи део од око седам стотина референција једну групу чине радови самог аутора и његових сарадника, потиче из неколико последњих деценија.

Књига је подељена на две целине које, са психолошке стране, представљају два кључна аспекта ове проблематике, а то су објективни и субјективни домен естетске преференције.

Објективни домен чине спољашње особине естетских објеката, док се субјективни домен односи на њихов естетски доживљај. Излагања у оквиру објективног домена подељена су у четири поглавља. У првом поглављу дискутују се битна структурна својства естетске стимулације, као што су симетрија, комплексност, и композиција. У оквиру одељка о симетрији разматра се дефиниција тог појма и његова веза са теоријом информације, а приказују се и нека релевантна емпиријска испитивања. У оквиру поглавља о комплексности дискутују се различите мере овог својства као и његова веза са појмом регуларности. Разматрају се и аспекти композиције, као што су анизотропија, тежина и динамика. Посебна пажња је посвећена појму и дефиницији златног пресека, као и његовој историји и критици. Друго поглавље намењено је естетској улози облика и боја. Приказане су емпиријске студије ефеката облика, као и преференција појединачних боја и њихових комбинација. Треће поглавље бави се неким објективним факторима који такође имају и извесне субјективне аспекте, а то су типичност и новина визуелних садржаја, њихова познатост и просечност, као и ефекат тзв. пуке изложености, у оквиру проблематике флуентности процесирања. Четврто поглавље посвећено је објективним аспектима привлачности људског тела и лица, теме којом се сам аутор бавио у више радова.

Излагања у оквиру субјективног домена естетске преференције подељена су такође у четири поглавља. У првом, одн. петом поглављу монографије, изложена је материја о значењу слике, делом кроз анализу супротстављених појмова, као што су апстракција – реализам, перцепција – концепција, знак – означено, и тема – стил. У шестом поглављу анализира се појам доживљаја лепоте, разликовањем три аспекта, а то су лепота као пријатност, као склад, и као занимљивост. Седмо поглавље је посвећено кључном појму естетског доживљаја, приказивањем његове дефиниције, структуре и обраде, разликујући фокус на садржају и фокус на форми. Такође се разматрају појмови као што су естетске емоције, естетска свесност, естетски објекти као и извори естетске фасцинације. Приказана су и теоретска разматрања функције естетске осетљивости у оквиру психоанализе, теорије динамичких компетенци, еволуционог приступа, и социокултурног конструктивизма. У последњем поглављу дат је преглед неуроестетике, нове неуронаучне дисциплине која се бави естетском проблематиком кроз студије снимања мождане активности у сензорним, моторним и фронталним областима коре великог мозга.

Најзад, у оквиру закључних разматрања аутор своја излагања о доменима естетске преференције дискутује сучељавањем бројних опозитних парова појмова, као што су објективност - субјективност, хармонија – динамика, класицизам – експресионизам, чулно – рационално, рационално – ирационално, израз – симболизам, природа – уметност, и други.

Доживљај лепог

Овде ћемо приказати рад у коме је приказана студија доживљаја лепог. Реч је делу ширег програма истраживања чији је циљ да спецификује структуру доживљаја лепог, као и везе између различитих аспеката и домена овог феномена.

У овом раду изложена је студија чији је циљ био да одговори на питање да ли структура доживљаја лепоте зависи или не зависи од домена коме објекат процене припада. Доживљај лепоте дефинисан је преко пет дескриптора. Два главна дескриптора била су *лепо* и *привлачно*, а три додатна дескриптора односила су се на три посебна аспекта лепоте – *пријатност* (афективни аспект), *склад* (перцептивни аспект) и *занимљивост* (мотивациони аспект). На овим дескрипторима испитаници су процењивали различите сетове објеката: (1) природне сцене, (2) људска лица и тела, (3) апстрактне форме и склопове и (4) уметничке слике. Мултипле регресионе анализе показале су да корелација процене лепоте и процене по другим дескрипторима категоријално специфична: лепота је ближа пријатности код природних сцена и уметничких дела, а складу код људских лица и тела и уметничких слика. Са друге стране, процена привлачности је код свих категорија објеката наближа процени пријатности. Ови резултати сугеришу да је структура доживљаја лепог делимично заједничка, а делимично категоријално специфична.

Субјективни доживљај архитектносних објеката и сцена

У овом одељку приказаћемо два рада која су настала у сарадњи са колегама архитектама и у којима су приказане студије разлилити аспекти субјективног доживљаја архитектонских објеката и сцена.

Marković, S. and Alfirević, Đ. (2015). Basic dimensions of experience of architectural objects' expressiveness: Effect of expertise. *Psihologija*, 48 (1), 61–78. doi: 10.2298/PSI1501061M

Циљ овог истраживања био је да издвоји основне димензије доживљаја експресивности у архитектури. Експресивност је дефинисана преко два скупа својстава која чине јединствени израз архитектонског објекта. Прву групу чине објективне особине, као што су форма (нпр., правоугле, обле форме и сл.), боја (топле, хладне боје, шаренило и сл.), сложеност, правилност итд. Друга група обухвата особине које субјект приписује архитектонском делу, као што су агресивност, опуштено, пријатност и сл. У експерименту је учествовало 40 испитаника (20 архитеката и 20 не-архитеката). Испитаници су на 30 седмочланих биполарних скала процењивали 20 фотографија архитектонских објеката. Скале и стимулуси дефинисани су у прелиминарној студији. У овој студији издвојени су (а) базични дескриптори који у архитектонској литератури најчешће описују експеритивност, као и (б) представници архитектонских стилова различите експресивности. У анализи главних компоненти екстрахована су четири фактора: 1. Агресивност (најзасићеније скале: агресивно, напето, грубо и сл.), 2. Регуларност (правилно, равно, праве линије и сл.), 2. Боја (шарено, јарке боје, топле боје и сл.) и 4. Естетика (лепо, занимљиво, пријатно и сл.). Први и чеврти фактор односе се на субјективне димензије експресивности (агресивност и естетика), док други и трећи односе на објективне димензије (боја и регуларност облика). Да би се испитало груписање 20 архитектонских објеката по сличности профила процена на овим димензијама експресивности, урађена је кластер анализа. У солуцији са два задата кластера објекти су равномерно распоредили (по 10 у кластеру). Први кластер је назван "колерици". Он обухвата објекте који

су високо оцењени на Агресивности и Боји, а низак на Регуларности. Други кластер назван је "флегматични". Њега чине објекти који су процењени ниско на Агресивности и Боји, а високи на Регуларности. Сви објекти имају високе оцене на Естетици. Резултати овог истраживања сугеришу да се експресивност архитектонских објеката може представити преко профила прозирности четири основна димензија (два субјективна, тј. Агресивност и Естетика и две објективне, тј. боја и регуларност).

Marković, S., Stevanović, V., Simonović, S. and Stevanov, J. (2016). Subjective experience of architectural objects: A cross-cultural study, *Psihologija*, 49 (2), 149–167. doi: 10.2298/PSI1602149M

У овој студији испитиван је ефекат две културе, српске и јапанске, на субјективни доживљај архитектонских објеката. Субјективни доживљај је дефинисан као скуп елементарних афективних импресија (нпр. пријатност, занимљивост, лепота и сл.) и имплицитних значења (нпр. динамика, чврстина, сложеност и сл.). У првом прелиминарном истраживању издвојено је 12 парова придева са супротним значењима (нпр. ружно-лепо) од којих су израђене биполарне скале процене. У другом прелиминарном истраживању издвојени су стимулуси, тј. сетови 12 јапанских и 12 српских архитектонских објеката (екстеријера и ентеријера). У главном експерименту, 21 српски испитаник (Београд) и 20 јапанских испитаника (Киото) оценило је 24 стимулуса на 12 скала. Факторска анализа процена издвојила је три фактора: Лепота (лепо, пријатно), Чврстоћа (чврсто, трајно) и Комплексност (комплексно, пуно). Анализа варијансе показала је да оба узорка испитаника процењују јапанске објекте као лепше и чвршће од српских објеката. Интеракције и накнадни тестови указују на извесну културну пристрасност испитаника: јапански испитаници процењују јапанске објекте боље него српски испитаници, а српски испитаника процењују српске објекте као јаче него јапански испитаници. Такође, српски испитаници процењују јапанске објекте као сложеније од српских објеката, док су за јапанске испитанике обје категорије објеката једнако сложене. Резултати овог истраживања показују да су оба фактора, карактеристике објеката и култура, значајни чиниоци субјективног доживљаја. При томе, сами објекти одређују глобалну расподелу утисака (нпр. јапански објекти су бољи од српских у обе културе), док култура делује као "локални" фактор пристрасности (нпр. јапански испитаници дају више процене лепоте јапанским објектима).

Физичка привлачност људског тела

На крају прегледа изабраних радова проф. др Слободана Марковића указаћемо на најновију линију његовог интересовања. Реч је о ширем истраживачком програму чији је циљ да спецификује факторе физичке привлачности људског тела, а делови ових истраживања излагани су на различитим међународним и домаћим скуповима, при чему је један од њих публикован у целини (Marković, S. and Bulut, T. (2014). Size of different body characteristics and female physical attractiveness: Gender differences. *Proceedings of the Trieste Symposium on Perception and Cognition (TSPC2014)*, 41-43). Такође, један од радова из ове области прихваћен је за објављивање у најновијем специјалном броју часописа *Психологија*, али га овде нећемо приказивати, будући да до тренутка закључења конкурса поменути број није публикован.

Настава и оцена педагошког рада

Проф. др Слободан Марковић има двадесетседмогодишње континуирано искуство у настави на Филозофском факултету Универзитета у Београду, а током тог периода упоредо и повремено учествује у настави на другим факултетима Универзитета у Београду (Саобраћајни факултет) и другим универзитетима у земљи (Универзитет у Новом Саду – Филозофски факултет и Универзитет уметности у Београду – Факултет примењене уметности и Факултет драмских уметности).

Тренутно учествује у реализацији више курсева на Одељењу за психологију Филозофског факултета Универзитета у Београду: Психологија опажања, Мотивација и емоције и Академске вештине на основним студијама; Визуелна перцепција и Психологија уметности на мастер студијама; Перцепција 1 и 2, Експериментална естетика и Истраживања у биолошкој психологији на докторским студијама. Поред тога, ангажован је и у настави на Факултету примењених уметности Универзитета у Београду.

У свом наставном ангажману проф. Марковић руководи се различитим дидактичким принципима, као што су: (1) повезивање класичних и савремених знања и метода, (2) комбинација предавања, групних дискусија и индивидуализованог рада са студентима, (3) наглашавање потребе усклађивања емпиријског испитивања теоријских претпоставки и теоријског мотивисања емпиријских студија, (4) повезивање стицања знања (теоријског знања, прикупљање емпиријских података и сл.) са начинима њиховог презентовања (предавања, демонстрације, излагања на на скуповима и писање чланака) итд. У настави користи различите дидактичке методе, укључујући електронске презентације, филмове и друге демонстрационе технике. На свим нивоима студија уводи активну наставу која се састоји у критичкој дискусији савремене литературе, планирање и извођење истраживања, анализа и интерпретација резултата и презентовање добијених налаза на скуповима (ове активности су доминантне на вишим нивоима студија, али су присутне и у раду истраживачких група студената прве године у оквиру вежби из Психологије опажања). На основу резултата студентских евалуација, оцене педагошког рада проф. др. Слободана Марковића крећу се у опсегу од 4 до 5.

Развој научно-наставног подмлатка

Од првог до последњег избора у звање ванредног професора (2007-2012) проф. др Слободан Марковић био је ментор у изради једне докторске дисертације, а од последњег избора у звање ванредног професора био је ментор у изради четири докторске дисертације. Тренутно је ментор у изради три докторске дисертације. Био је члан комисија у изради више докторских радова у претходним изборним периодима. Такође, био је ментор у изради десет мастер радова у последњем изборном периоду (2012-2017) и ментор више дипломских радова (пре 2012), као и члан комисија за израду више мастер и дипломских радова.

Овде треба поменути и посебан ангажман проф. Марковића у раду са талентованим студентима у оквиру истраживачких и образовних активности Лабораторије за експерименталну психологију. Такође, као стручни сарадник и предавач учествује у раду са талентованим средњошколцима у оквиру програма Семинара психологије у Истраживачкој станици Петница.

Стручно-професионални допринос

Уређивање публикација и организација скупова

Упоредо са научним и педагошким радом, проф. др Слободан Марковић учествује у уређивању различитих публикација и организацији међународних и домаћих научних конференција. Тренутно је гост уредник часописа *Психологија* а претходних година био је члан уређивачког одбора годишњег *Зборника Емпиријских истраживања у психологији*. Упоредо са овим, ангажован је и као рецензет у неколико угледних међународних и домаћих часописа, као што су *Spatial Vision*, *Visual Cognition*, *Acta Psychologica*, *Art and Vision*, *iPerception*, *Frontiers*, *Психологија*, *Психолошка истраживања* и други.

Проф. др Слободан Марковић учествовао је у раду организационих и програмских одбора више међународних и домаћих скупова, као што су *European Conference on Visual Perception*, *Visual Science of Art Conference*, *Емпиријска истраживања у психологији* и *Сабор психолога Србије*.

Учешће у пројектима

Проф. др Слободан Марковић био је укључен у пројекте Министарства за науку Републике Србије *Когнитивни процеси и организација понашања* (до 1995), *Фундаменталне психичке функције* (1995-2001) и *Стицање нових компетенција и образаца понашања у друштву које се мења* (2001-2006). Од 2006. ангажован је на пројекту Министарства за науку и заштиту животне средине Републике Србије *Фундаментални когнитивни процеси и функције*, а на истоименом пројекту Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије ангажован је од 2011. до данас. Такође, учествовао је и на међународним пројектима, као што су *Tempus* пројекат (2007-2009) и *Aesthetic Science of Color and Spatial Composition*, пројекат Универзитета Беркли (САД).

Гостовања

Гостује на више страних универзитета, као што су Ричмондски универзитет у Кјотоу, Чиба универзитет у Токију, Универзитет у Бамбергу и Универзитет у Трсту. На Универзитету у Трсту ангажован је као спољашњи евалуатор израде докторских радова из области психологије.

Допринос академској и широј заједници

Проф. др Слободан Марковић тренутно се налази на функцији Управника Одељења за психологију Филозофског факултета у Београду (од 2015) и функцији Управника Лабораторије за експерименталну психологију на истом факултету (од 2014). Био је председник Комисије за докторске студије Филозофског факултета Универзитета у Београду у два мандата (2009-2012 и 2012-2015).

Члан је *Друштва психолога Србије* и *Vision Science Society* (САД), а као члан програмског одбора Семинара психологије у *Истраживачкој станици Петница* учествује у осмишљавању и извођењу програма који су намењени талентованим средњошколцима.

Закључак

На основу увида у приложену конкурсну документацију и анализе научних радова, резултата педагошког рада и других облика стручног ангажмана, закључујемо да је кандидат испунио све формалне услове за избор у звање редовног професора, према критеријумима које прописују Закон о високом образовању, члан 64 став 9, Минимални услови за избор у звање наставника на универзитету Националног савета за високо образовање Републике Србије (Сл. Гласник 101/15), Статут Универзитета у Београду, чланови 124 и 125, Правилник о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду (Гласник БУ бр. 192), Статут Филозофског факултета у Београду, чланови 126 и 128 и Правила о ближим условима за избор наставника и сарадника Филозофског факултета у Београду.

У периоду од претходног избора у звање ванредног професора др Слободан Марковић објавио је више емпиријских студија и теоријских радова. Најбољи показатељ научног квалитета, релевантности и актуелности ових радова представља њихова цитираност у угледним светским часописима. У формалном смислу, број радова кандидата премашује минимални број радова потребних за избор у звање редовног професора: уместо једног рада из категорије М21, М22 или М23 кандидат има три рада, уместо једног рада из категорије М24 кандидат има три рада и то из више категорије (М23), а уместо пет радова из категорије М51 кандидат има шест радова и то из више категорије (М23). Имајући у виду индексе цитираности, ангажман у програмским одборима међународних скупова, учешће у међународним пројектима и рецензијама за угледне међународне часописе, можемо закључити да је проф. др Слободан Марковић стекао солидну међународну репутацију у области психолошке естетике чиме на достојан начин репрезентује Филозофски факултет и Универзитет у Београду. Такође, морамо нагласити да се током свог двадесетседмогодишњег педагошког рада проф. др Слободан Марковић развио у успешном и квалитетном наставнику, укључујући у тај рад и ангажман на развоју научног подмлатка (менторисање докторских и мастер радова), као и рад са талентованим студентима основних студија (обука демонстратора у Лабораторији за експерименталну психологију Филозофског факултета Универзитета у Београду) и средњошколцима (учешће у програмима Истраживачке станице Петница). Најзад, проф. др Слободан Марковић показује и посебну одговорност за функционисање институције у којој је запослен, па у два мандата председава Комисијом за докторске студије Филозофског факултета, а тренутно обавља функцију Управника Одељења за психологију и функцију Управника Лабораторије за експерименталну психологију Филозофског факултета Универзитета у Београду.

Предлог

Узимајући у обзир све наведене формалне и суштинске аргументе, предлажемо Изборном већу Филозофског факултета Универзитета у Београду да ванредног професора др Слободана Марковића изабере у звање редовног професора за ужу научну област Општа психологија са пуним радним временом, на неодређено време.

У Београду, 25. 8. 2017.

Др Дејан Тодоровић
Редовни професор Филозофског факултета Универзитета у Београду

Др Горан Кнежевић
Редовни професор Филозофског факултета Универзитета у Београду

Др Александар Костић
Редовни професор Филозофског факултета Универзитета у Београду у пензији

Г) ГРУПАЦИЈА ДРУШТВЕНО-ХУМАНИСТИЧКИХ НАУКА

С А Ж Е Т А К
РЕФЕРАТА КОМИСИЈЕ О ПРИЈАВЉЕНИМ КАНДИДАТИМА
ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ

I - О КОНКУРСУ

Назив факултета: Универзитет у Београду – Филозофски факултет
 Ужа научна, односно уметничка област: Општа психологија
 Број кандидата који се бирају: 1
 Број пријављених кандидата: 1
 Имена пријављених кандидата:
 1. Слободан Марковић

II - О КАНДИДАТИМА**1) - Основни биографски подаци**

- Име, средње име и презиме: Слободан, Светомир, Слободан
 - Датум и место рођења: 17. Април 1962.
 - Установа где је запослен: Универзитет у Београду – Филозофски факултет
 - Звање/радно место: ванредни професор
 - Научна, односно уметничка област: Општа психологија (Психологија опажања, Психологија уметности)

2) - Стручна биографија, дипломе и звањаОсновне студије:

- Назив установе: Универзитет у Београду – Филозофски факултет
 - Место и година завршетка: Београд, 1986.

Магистеријум:

- Назив установе: Универзитет у Београду – Филозофски факултет
 - Место и година завршетка: Београд, 1992.
 - Општа психологија (Психологија опажања, Психологија уметности)

Докторат:

- Назив установе: Универзитет у Београду – Филозофски факултет
 - Место и година одбране: Београд, 1996.
 - Наслов дисертације: *Оцењивање добре форме и економичност опажања, учења, памћења и именовања апстрактних сликовних садржаја*
 - Ужа научна, односно уметничка област: Општа психологија (Психологија опажања, Психологија уметности)

Посадашњи избори у наставна и научна звања:

- 1995. асистент
 - 1997. доцент
 - 2002. ванредни професор
 - 2007. ванредни професор (реизбор)

3) Испуњени услови за избор у звање РЕДОВНИ ПРОФЕСОР**ОБАВЕЗНИ УСЛОВИ:**

	(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)	оцена / број година радног искуства
1	Приступно предавање из области за коју се бира, позитивно оцењено од стране високошколске установе	
<u>2</u>	Позитивна оцена педагошког рада у студентским анкетама	Оцене студентских

	током целокупног претходног изборног периода	евалуација крећу се у опсегу од 4 до 5.
<u>3</u>	Искуство у педагошком раду са студентима	27 година континуираног рада у настави

	<i>(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)</i>	Број менторства / учешћа у комисији и др.
4	Резултати у развоју научнонаставног подмлатка	У претходним изборним периодима кандидат је био ментор 10 мастер радова и 5 докторских дисертација
5	Учешће у комисији за одбрану три завршна рада на академским специјалистичким, односно мастер студијама	<p>1. Урош Дрљача: Естетска преференција положаја елемената на фотографијама, 2016. (ментор)</p> <p>2. Иван Грахек: Когнитивна контрола и пажња у процесирању афективне стимулације, 2016. (ментор)</p> <p>3. Тијана Тодић: Разлике у доживљају лепоте мушких и женских карикатура лица, 2015. (ментор)</p> <p>4. Вања Чокорило: Утицај емпатије на препознавање емоција и процену привлачности лица различите емоционалне експресије, 2015. (ментор)</p> <p>5. Кристина Мирковић: Утицај музичких подлога на афективни доживљај ликовних дела, 2015. (ментор)</p> <p>6. Тијана Здравковић: Утицај типичности и новине на естетску преференцију објеката, 2015. (ментор)</p> <p>7. Катарина Петровић: Индивидуалне разлике у естетским преференцијама</p>

		<p>телесних пропорција, 2013. (ментор)</p> <p>8. Тара Булут: Ефекти структурних и динамичких информација на естетску процену женске фигуре, 2013. (ментор)</p> <p>9. Габриела Шимоњи: Однос уживања у филму и уживљавања у филмске ликове, 2013. (ментор)</p> <p>10. Марко Томашевић: Утицај стимулусних својстава на субјективни доживљај апстрактних сликовних садржаја, 2013.</p>
6	Менторство или чланство у две комисије за израду докторске дисертације	<p>1. Иван Стојиловић: Индивидуални и ситуациони фактори субјективног доживљаја уметничких слика, 2016. (ментор)</p> <p>2. Драган Јанковић: Развој естетске преференције слика, 2014. (ментор)</p> <p>3. Жељко Младеновић: Афективно примовање естетских процена, 2012. (ментор)</p> <p>4. Биљана Пејић: Когнитивне и афективне димензије доживљаја уметничких слика, 2012. (ментор)</p> <p>5. Маја Вукадиновић: Однос естетског доживљаја плесача и естетског доживљаја публике, 2010. (ментор)</p>

(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)	Број радова, сапштења, цитата и др	Навести часописе, скупове, књиге и друго
--	------------------------------------	--

7	Објављен један рад из категорије М20 или три рада из категорије М51 из научне области за коју се бира.		
8	Саопштен један рад на научном скупу, објављен у целини (М31, М33, М61, М63)		
9	Објављена два рада из категорије М20 или пет радова из категорије М51 у периоду од последњег избора у звање из научне области за коју се бира.		
10	Оригинално стручно остварење или руковођење или учешће у пројекту		
11	Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање		
12	Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије М31 или М33		
13	Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије М61 или М63.		
14	Објављена један рад из категорије М20 или четири рада из категорије М51 у периоду од последњег избора из научне области за коју се бира. <i>(за поновни избор ванр. проф)</i>		
15	Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије М31 или М33. <i>(за поновни избор ванр. проф)</i>		
16	Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије М61 или М63. <i>(за поновни избор ванр. проф)</i>		
17	Објављен један рад из категорије М21, М22 или М23 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира		<p>1. М22 Marković, S. and Radonjić, A. (2008). Implicit and explicit features of paintings. <i>Spatial Vision (Special Issue - Art and Perception: Towards a Visual Science of Art, Part 3)</i>, 21 (3-5), 229-259. ISSN 0169-1015 Online ISSN 1568-5683</p> <p>Додатни радови:</p> <p>2. М22 Marković, S. (2012). Components of aesthetic experience: aesthetic fascination, aesthetic appraisal, and aesthetic emotion. <i>i-Perception (Special issue- Art and Perception)</i>, 3 (1), 1-17. dx.doi.org/10.1068/i0450aap ISSN 2041-6695</p>

			<p>3. M22 Stevanov, J., Marković, S. and Kitaoka, A. (2012). Aesthetic valence of visual illusions. <i>i-Perception (Special issue- Art and Perception)</i>, 3 (2), 112 –140. dx.doi.org/10.1068/i0455aap ISSN 2041-6695</p>
18	Објављен један рад из категорије M24 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије M21, M22 или M23 може, један за један, да замени услов из категорије M24 или M51		<p>1. M23 Marković, S. (2011). Perceptual, semantic and affective dimensions of experience of abstract and representational paintings. <i>Psihologija</i>, 44 (3), 191-210. doi:10.2298/PSI1103191M ISSN 0048-5705 UDC 159.937.5.072:75.01</p> <p>Додатни радови:</p> <p>2. M23 Marković, S. (2010). Aesthetic experience and the emotional content of paintings. <i>Psihologija</i>, 43 (1), 43-60. doi:10.2298/PSI1001047M ISSN 0048-5705</p> <p>3. M23 Pavlović, I. and Marković, S. (2011). The effect of music background on the emotional appraisal of film sequences. <i>Psihologija</i>, 44 (1), 71-91. doi:10.2298/PSI1101071P ISSN 0048-5705 UDC 159.942.072:78/.791</p>
19	Објављених пет радова из категорије M51 у периоду од последњег избора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије M24 може, један за један, да замени услов из категорије M51		<p>1. M23 Marković, S., Stevanović, V., Simonović, S. and Stevanov, J. (2016). Subjective experience of architectural objects: A cross-cultural study. <i>Psihologija</i>, 49 (2), 149–167. doi: 10.2298/PSI1602149M ISSN 0048-5705 UDC 159.937.5.075:[72.01:111.852</p> <p>2. M23 Marković, S. and Alfrević, Đ. (2015). Basic dimensions of experience of architectural objects' expressiveness: Effect of expertise. <i>Psihologija</i>, 48 (1), 61–78. doi: 10.2298/PSI1501061M UDC 159.937.5.075:72.01:111.852 ISSN 0048-5705</p>

		<p>3. M23 Marković, S. (2014). Object domains and the experience of beauty. <i>Art and Perception</i>, 2 (1-2), 119–140. doi: 10.1163/22134913-00002020 ISSN: 2213-4905 E-ISSN: 2213-4913</p> <p>4. M23 Vukadinović, M. and Marković, S. (2012). Aesthetic experience of dance performances. <i>Psihologija</i>, 45 (1), 23-41. doi: 10.2298/PSI1201023V ISSN 0048-5705 UDC 159.937.51/.52.072:7.038.53</p> <p>5. M23 Pavlović, M. and Marković, S. (2012). Automatic processes in aesthetic judgment: Insights from the Implicit Association Test. <i>Psihologija</i>, 45 (4), 377-393. doi: 10.2298/PSI1204377P ISSN 0048-5705 UDC 159.955.5.072.533 ; 159.937.072</p> <p>Додатни рад:</p> <p>6. M23 Milisavljević, M., Marković, S. and Gvozdеновић, V. (2012). Role of symmetry and simplicity in shape disruption perception tasks. <i>Psihologija</i>, 45 (1), 5-22. doi:10.2298/PSI1201005M ISSN 0048-5705 UDC 159.937.5.072</p>
20	Цитираност од 10 хетеро цитата.	<p>Marković, S. (2012). Components of aesthetic experience: aesthetic fascination, aesthetic appraisal, and aesthetic emotion. <i>i-Perception (Special issue- Art and Perception)</i>, 3 (1), 1-17. dx.doi.org/10.1068/i0450aap</p> <p>Цитирано у:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Brattico, E., Bogert, B., & Jacobsen, T. (2013). Toward a neural chronometry for the aesthetic experience of music. <i>Frontiers in psychology</i>, 4. 2. Gerger, G., Leder, H., & Kremer, A. (2014). Context effects on

			<p>emotional and aesthetic evaluations of artworks and IAPS pictures. <i>Acta psychologica</i>, 151, 174-183.</p> <p>3. Augustin, M. D., Carbon, C. C., & Wagemans, J. (2012). Artful terms: A study on aesthetic word usage for visual art versus film and music. <i>i-Perception</i>, 3(5), 319-337.</p> <p>4. Gartus, A., Klemer, N., & Leder, H. (2015). The effects of visual context and individual differences on perception and evaluation of modern art and graffiti art. <i>Acta psychologica</i>, 156, 64-76.</p> <p>5. Boccia, M., Barbetti, S., Piccardi, L., Guariglia, C., Ferlazzo, F., Giannini, A. M., & Zaidel, D. W. (2016). Where does brain neural activation in aesthetic responses to visual art occur? Meta-analytic evidence from neuroimaging studies. <i>Neuroscience & Biobehavioral Reviews</i>, 60, 65-71.</p> <p>6. van Paasschen, J., Bacci, F., & Melcher, D. P. (2015). The influence of art expertise and training on emotion and preference ratings for representational and abstract artworks. <i>PloS one</i>, 10(8), e0134241.</p> <p>7. Muñoz, F., & Martín-Loeches, M. (2015). Electrophysiological brain dynamics during the esthetic judgment of human bodies and faces. <i>Brain research</i>, 1594, 154-164.</p> <p>8. Wagner, V., Klein, J., Hanich, J., Shah, M., Menninghaus, W., & Jacobsen, T. (2016). Anger framed: A field study on emotion, pleasure, and art. <i>Psychology of Aesthetics, Creativity, and the Arts</i>, 10(2), 134.</p> <p>9. Van Dongen, N. N., Van Strien, J. W., & Dijkstra, K. (2016). Implicit emotion regulation in the context of viewing artworks: ERP evidence in response to pleasant and unpleasant pictures. <i>Brain and cognition</i>, 107, 48-54.</p> <p>10. Abraham, A. (2016). The imaginative mind. <i>Human brain</i></p>
--	--	--	--

			<p><i>mapping</i>, 37(11), 4197-4211.</p> <p>Marković, S. (2011). Perceptual, semantic and affective dimensions of experience of abstract and representational paintings. <i>Psihologija</i>, 44 (3), 191-210. doi:10.2298/PSI1103191M</p> <p>Цитирано у:</p> <p>11. Hayn-Leichsenring, G. U., Lehmann, T., & Redies, C. (2017). Subjective Ratings of Beauty and Aesthetics: Correlations With Statistical Image Properties in Western Oil Paintings. <i>i-Perception</i>, 8(3), 2041669517715474.</p> <p>12. Zhang, D. (2014). A Cross-Cultural Exploration of Children's Preferences of Package Design: The US and China. <i>Journal of International Consumer Marketing</i>, 26(5), 391-404.</p> <p>13. Toya, D., & Ichikawa, M. (2012). Effects of binocular disparity on impressions. <i>Japanese Psychological Research</i>, 54(1), 38-53.</p> <p>14. Hayn-Leichsenring, G. U., Lehmann, T., & Redies, C. (2017). Subjective Ratings of Beauty and Aesthetics: Correlations With Statistical Image Properties in Western Oil Paintings. <i>i-Perception</i>, 8(3), 2041669517715474.</p> <p>15. Cooper, Y. (2014). Art On A Trash Can: Art For Life With A Twist. <i>Journal of Art for Life</i>, 6(1).</p> <p>Marković, S. (2010). Aesthetic experience and the emotional content of paintings. <i>Psihologija</i>, 43 (1), 43-60. doi:10.2298/PSI1001047M</p> <p>Цитирано у:</p> <p>16. Palmer, S. E., Schloss, K. B., & Sammartino, J. (2013). Visual aesthetics and human preference. <i>Annual Review of Psychology</i>, 64,</p>
--	--	--	--

			<p>77-107.</p> <p>17. Augustin, M. D., Wagemans, J., & Carbon, C. C. (2012). All is beautiful? Generality vs. specificity of word usage in visual aesthetics. <i>Acta Psychologica</i>, 139(1), 187-201.</p> <p>18. Jung, T., tom Dieck, M. C., Lee, H., & Chung, N. (2016). Effects of virtual reality and augmented reality on visitor experiences in museum. In <i>Information and Communication Technologies in Tourism 2016</i> (pp. 621-635). Springer, Cham.</p> <p>19. Tiihonen, M., Brattico, E., Maksimainen, J., Wikgren, J., & Saarikallio, S. (2017). Constituents of Music and Visual-Art Related Pleasure—A Critical Integrative Literature Review. <i>Frontiers in Psychology</i>, 8, 1218.</p> <p>20. Schindler, I., Hosoya, G., Menninghaus, W., Beermann, U., Wagner, V., Eid, M., & Scherer, K. R. (2017). Measuring aesthetic emotions: A review of the literature and a new assessment tool. <i>PloS one</i>, 12(6), e0178899.</p> <p>Marković, S. (2014). Object domains and the experience of beauty. <i>Art and Perception</i>, 2 (1-2), 119–140. doi: 10.1163/22134913-00002020</p> <p>Цитирано у:</p> <p>21. Gartus, A., Klemer, N., & Leder, H. (2015). The effects of visual context and individual differences on perception and evaluation of modern art and graffiti art. <i>Acta psychologica</i>, 156, 64-76.</p> <p>22. Marin, M. M. (2015). Crossing boundaries: toward a general model of neuroaesthetics. <i>Frontiers in human neuroscience</i>, 9.</p> <p>23. Marin, M. M., & Leder, H. (2016). Effects of presentation duration on measures of complexity in affective environmental scenes and representational paintings. <i>Acta psychologica</i>, 163, 38-58.</p>
--	--	--	--

			<p>24. Hayn-Leichsenring, G. U., Lehmann, T., & Redies, C. (2017). Subjective Ratings of Beauty and Aesthetics: Correlations With Statistical Image Properties in Western Oil Paintings. <i>i-Perception</i>, 8(3), 2041669517715474.</p>
21	<p>Два рада са међународног научног скупа објављена у целини категорије М31 или М33</p>		<p>1. M33 Marković, S. and Bulut, T. (2014). Size of different body characteristics and female physical attractiveness: Gender differences. <i>Proceedings of the Trieste Symposium on Perception and Cognition (TSPC2014)</i>, 41-43. Department of Psychology, University of Trieste, Italy, 27-28. 11. 2014. ISBN 978-88-8305-617-0 E-ISBN 978-88-8305-610-1</p> <p>2. M33 Mentus, T. and Marković, S. (2016). Effects of symmetry and familiarity on the attractiveness of human faces. <i>Psihologija</i> 49 (3), 301-311. doi: 10.2298/PSI1603301M UDC 159.937.5.072 ISSN: 0048-5705 eISSN: 1451-9283</p> <p>Rad saopšten na skupu:</p> <p>Mentus, T. and Marković, S. (2015). Testing the effects of the familiarity and symmetry in facial attractiveness. <i>38-th European Conference on Visual Perception</i>. Liverpool, UK, 23-27. 8. 2015. Perception (Supplement), 44, p. 39. ISSN 0301-0066 (print); 1468-4233 (electronic) http://ecvp2015.org</p>
22	<p>Два рада са научног скупа националног значаја објављена у целини категорије М61 или М63</p>		<p>1. M63 Marković, S., Bulut, T., Trkulja, M. i Čokorilo, V. (2013). Subjektivna doživljajrazličitih kategorija objekata. <i>XIX naučni skup Empirijska istraživanja u psihologiji</i>. Institut za psihologiju i Laboratorija za eksperimentalnu psihologiju, Filozofski fakultet Univerziteta u Beogradu, Beograd, 22-24. 3. 2013, Zbornik radova, str 25-30. ISBN 978-86-88803-46-5</p> <p>2. M63</p>

			<p>Milisavljević, M. i Marković, S. (2013). Subjektivni doživljaj dvosmislenih slika. <i>XIX naučni skup Empirijska istraživanja u psihologiji</i>. Institut za psihologiju i Laboratorija za eksperimentalnu psihologiju, Filozofski fakultet Univerziteta u Beogradu, Beograd, 22-24. 3. 2013, Zbornik radova, 56-64. ISBN 978-86-88803-46-5</p>
23	<p>Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање</p>		<p>Марковић, С. (2017). <i>Домени естетске преференције: Од естетског стимулуса до естетског доживљаја</i>. Београд: Универзитет у Београду - Филозофски факултет и Досије студио.</p> <p>ISBN 978-86-6427-071-7 (ФФ) 978-86-6047-236-8 (ДС) COBISS.SR-ID 236913164 246 страна 619 914 словних знакова са размацима Рецензенти: Александар Костић Дејан Тодоровић Сунчица Здравковић 36 аутоцитата</p>
24	<p>Број радова као услов за менторство у вођењу докт. дисерт. – (стандард 9 Правилника о стандардима...)</p>	<p>24 бода, следеће структуре: - најмање 4 бода за радове у часописима са SSCI, ANCI, ERIH листе (категирија M21, M22, M23, M24), - највише 4 бода за радове M31, M32, M33, M34 - за радове у осталим категоријама (M11, M12, M13, M14, M51) бодови до укупног збира од најмање 24 бода</p>	<p>1. M22 Marković, S. and Radonjić, A. (2008). Implicit and explicit features of paintings. <i>Spatial Vision (Special Issue - Art and Perception: Towards a Visual Science of Art, Part 3)</i>, 21 (3-5), 229-259. ISSN 0169-1015 Online ISSN 1568-5683</p> <p>2. M22 Marković, S. (2012). Components of aesthetic experience: aesthetic fascination, aesthetic appraisal, and aesthetic emotion. <i>i-Perception (Special issue- Art and Perception)</i>, 3 (1), 1-17. ISSN 2041-6695 dx.doi.org/10.1068/i0450aap</p> <p>3. M22 Stevanov, J., Marković, S. and Kitaoka, A. (2012). Aesthetic valence of visual illusions. <i>i-Perception (Special issue- Art and Perception)</i>, 3 (2), 112 –140. dx.doi.org/10.1068/i0455aap ISSN 2041-6695</p>

			<p>4. M23 Marković, S. (2011). Perceptual, semantic and affective dimensions of experience of abstract and representational paintings. <i>Psihologija</i>, 44 (3), 191-210. doi:10.2298/PSI1103191M ISSN 0048-5705 UDC 159.937.5.072:75.01</p> <p>5. M23 Marković, S. (2010). Aesthetic experience and the emotional content of paintings. <i>Psihologija</i>, 43 (1), 43-60. doi:10.2298/PSI1001047M ISSN 0048-5705</p> <p>6 M23 Pavlović, I. and Marković, S. (2011). The effect of music background on the emotional appraisal of film sequences. <i>Psihologija</i>, 44 (1), 71-91. doi:10.2298/PSI1101071P ISSN 0048-5705 UDC 159.942.072:78/.791</p> <p>7. M23 Marković, S., Stevanović, V., Simonović, S. and Stevanov, J. (2016). Subjective experience of architectural objects: A cross-cultural study. <i>Psihologija</i>, 49 (2), 149–167. doi: 10.2298/PSI1602149M ISSN 0048-5705 UDC 159.937.5.075:[72.01:111.852</p> <p>8. M23 Marković, S. and Alfirević, Đ. (2015). Basic dimensions of experience of architectural objects' expressiveness: Effect of expertise. <i>Psihologija</i>, 48 (1), 61–78. doi: 10.2298/PSI1501061M UDC 159.937.5.075:72.01:111.852 ISSN 0048-5705</p> <p>9. M23 Marković, S. (2014). Object domains and the experience of beauty. <i>Art and Perception</i>, 2 (1-2), 119–140. doi: 10.1163/22134913-00002020 ISSN: 2213-4905 E-ISSN: 2213-4913</p> <p>10. M23 Vukadinović, M. and Marković, S. (2012). Aesthetic experience of dance performances. <i>Psihologija</i>, 45 (1), 23-41.</p>
--	--	--	--

			<p>doi: 10.2298/PSI1201023V ISSN 0048-5705 UDC 159.937.51/.52.072:7.038.53</p> <p>11. M23</p> <p>Pavlović, M. and Marković, S. (2012). Automatic processes in aesthetic judgment: Insights from the Implicit Association Test. <i>Psihologija</i>, 45 (4), 377-393. doi: 10.2298/PSI1204377P ISSN 0048-5705 UDC 159.955.5.072.533 ; 159.937.072</p> <p>12. M23</p> <p>Milisavljević, M., Marković, S. and Gvozdenović, V. (2012). Role of symmetry and simplicity in shape disruption perception tasks. <i>Psihologija</i>, 45 (1), 5-22. doi:10.2298/PSI1201005M ISSN 0048-5705 UDC 159.937.5.072</p>
--	--	--	--

ИЗБОРНИ УСЛОВИ:

(изабрати 2 од 3 услова)	Заокружити ближе одреднице (најмање по једна из 2 изабрана услова)
<u>1. Стручно-професионални допринос</u>	<p>1. Председник или члан уређивачког одбора научних часописа или зборника радова у земљи или иностранству.</p> <p>2. Председник или члан организационог или научног одбора на научним скуповима националног или међународног нивоа.</p> <p>3. Председник или члан комисија за израду завршних радова на академским мастер или докторским студијама.</p> <p>4. Руководилац или сарадник на домаћим и међународним научним пројектима.</p> <p>1.</p> <p>Гост уредник часописа <i>Психологија</i> (Special issue: Visual Aesthetics, 2017) Члан уређивачког одбора <i>Зборника Емпиријска истраживања у психологији (ЕИП)</i> 2014., 2015. и 2016. године</p> <p>2.</p> <p>Члан програмског и организационог одбора међународног скупа <i>37-th European Conference on Visual Perception. Belgrade, Serbia</i>, 24-28. 8. 2014.</p> <p>Председник програмског и организационог одбора међународног скупа <i>2nd Visual Science of Art Conference. Belgrade, Serbia</i>, 23-24. 8. 2014.</p> <p>Члан организационог и програмског одбора Научног скупа <i>Емпиријска истраживања у психологији</i> од оснивања 1993. до данас.</p>

	<p>Члан програмског одбора <i>59. Научно-стручног скупа психолога Србије</i>, Соко Бања, 1-4. 6. 2011.</p> <p>3.</p> <p>Председник комисија за израду 10 завршних радова на академским мастер студијама и 5 радова на докторским студијама (видети тачке 5 и 6 ове табеле).</p> <p>4.</p> <p>Сарадник на пројекту Министарства науке просвете и технолошког развоја Републике Србије <i>Фундаментални когнитивни процеси и функције</i>, бр. 149033 од 2011.</p>
<u>2. Допринос академској и широј заједници</u>	<p><u>1.</u> Чланство у страним или домаћим академијама наука, чланство у стручним или научним асоцијацијама у које се члан бира.</p> <p><u>2.</u> Председник или члан органа управљања, стручног органа или комисија на факултету или универзитету у земљи или иностранству.</p> <p>3. Члан националног савета, стручног, законодавног или другог органа и комисије министарстава.</p> <p>4. Учешће у наставним активностима ван студијских програма (перманентно образовање, курсеви у организацији професионалних удружења и институција, програми едукације наставника) или у активностима популаризације науке.</p> <p>5. Домаће или међународне награде и признања у развоју образовања или науке.</p> <p>1.</p> <p>Члан <i>Друштва психолога Србије</i> Члан <i>Vision Science Society</i> Члан програмског одбора семинара Психологија у <i>Истраживачкој станици Петница</i></p> <p>2.</p> <p>Управник Одељења за психологију од 2015. Управник Лабораторије за експерименталну психологију од 2014. Председник Комисије за докторске студије од 1.10.2009. до 30.09.2012. и од 1.10.2012. до 30.09.2015. године.</p>
3. Сарадња са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству	<p><u>1.</u> Руковођење или учешће у међународним научним или стручним пројектима и студијама</p> <p><u>2.</u> Радно ангажовање у настави или комисијама на другим високошколским или научноистраживачким институцијама у земљи или иностранству, или звање гостујућег професора или истраживача.</p> <p>3. Руковођење радом или чланство у органу или професионалном удружењу или организацији националног или међународног нивоа.</p> <p>4. Учешће у програмима размене наставника и студената.</p> <p>5. Учешће у изради и спровођењу заједничких студијских програма</p> <p>6. Предавања по позиву на универзитетима у земљи или иностранству.</p> <p>1.</p> <p>Био је члан је међународних пројеката, као што су <i>Tempus</i> пројекат (2007-2009) и <i>Aesthetic Science of Color and Spatial Composition</i>, (пројекат Универзитета Беркли, САД).</p> <p>2.</p> <p>Ангажован је и у настави на Факултету примењених уметности Универзитета у Београду.</p>

--	--

***Напомена:** На крају табеле кратко описати заокружену одредницу

III - ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

На основу увида у приложену конкурсну документацију и анализе научних радова, резултата педагошког рада и других облика стручног ангажмана, закључујемо да је кандидат испунио све формалне услове за избор у звање редовног професора, према критеријумима које прописују Закон о високом образовању, члан 64 став 9, Минимални услови за избор у звање наставника на универзитету Националног савета за високо образовање Републике Србије (Сл. Гласник 101/15), Статут Универзитета у Београду, чланови 124 и 125, Правилник о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду (Гласник БУ бр. 192), Статут Филозофског факултета у Београду, чланови 126 и 128 и Правила о ближим условима за избор наставника и сарадника Филозофског факултета у Београду.

У периоду од претходног избора у звање ванредног професора др Слободан Марковић објавио је више емпиријских студија и теоријских радова. Најбољи показатељ научног квалитета, релевантности и актуелности ових радова представља њихова цитираност у угледним светским часописима. У формалном смислу, број радова кандидата премашује минимални број радова потребних за избор у звање редовног професора: уместо једног рада из категорије M21, M22 или M23 кандидат има три рада, уместо једног рада из категорије M24 кандидат има три рада и то из више категорије (M23), а уместо пет радова из категорије M51 кандидат има шест радова и то из више категорије (M23). Имајући у виду индексе цитираности, ангажман у програмским одборима међународних скупова, учешће у међународним пројектима и рецензијама за угледне међународне часописе, можемо закључити да је проф. др Слободан Марковић стекао солидну међународну репутацију у области психолошке естетике чиме на достојан начин репрезентује Филозофски факултет и Универзитет у Београду. Такође, морамо нагласити да се током свог двадесетседмогодишњег педагошког рада проф. др Слободан Марковић развио у успешног и квалитетног наставника, укључујући у тај рад и ангажман на развоју научног подмлатка (менторисање докторских и мастер радова), као и рад са талентованим студентима основних студија (обука демонстратора у Лабораторији за експерименталну психологију Филозофског факултета Универзитета у Београду) и средњошколцима (учешће у програмима Истраживачке станице Петница). Најзад, проф. др Слободан Марковић показује и посебну одговорност за функционисање институције у којој је запослен, па у два мандата председава Комисијом за докторске студије Филозофског факултета, а тренутно обавља функцију Управника Одељења за психологију и функцију Управника Лабораторије за експерименталну психологију Филозофског факултета Универзитета у Београду.

Узимајући у обзир све наведене формалне и суштинске аргументе, предлагемо Изборном већу Филозофског факултета Универзитета у Београду да ванредног професора др Слободана Марковића изабере у звање редовног професора за ужу научну област Општа психологија са пуним радним временом, на неодређено време.

Место и датум: Београд, 1. септембар 2017.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

Др Дејан Тодоровић
Редовни професор Филозофског факултета Универзитета у Београду

Др Горан Кнежевић
Редовни професор Филозофског факултета Универзитета у Београду

Др Александар Костић
Редовни професор Филозофског факултета Универзитета у Београду у пензији

Изјава о изворности

Име и презиме кандидата Слободан Марковић

Сагласно члану 26. став 3. Кодекса професионалне етике Универзитета у Београду,

ИЗЈАВЉУЈЕМ

- да је сваки мој рад и достигнуће, изворни резултат мог интелектуалног рада и да тај рад не садржи никакве изворе, осим оних који су наведени у раду,
- да нисам кршио/ла ауторска права и користио/ла интелектуалну својину других лица.

Потпис аутора

У Београду, 1. 9. 2017.

(др Слободан Марковић)